

A FRANCIAORSZÁGI FÖLDTANI ÉS Bányászati KUTATÁSI KÖZPONT FÖLADATA

Franciaországban az ország egész területén történő minden olyan munkálatokra, amelyek a felszín alatt tíz méter mélységet meghaladó föltárást létesítenek, kötelező bejelentési törvényt hoztak a földtani vizsgálatok elvégzéséről és az ezekre vonatkozó adatok központi nyilvántartásáról.

A Nemzetgyűlés és a Köztársasági Tanács elhatározta, a Nemzetgyűlés elfogadta és a Köztársasági Elnök jóváhagyta a következő tartalmú törvényt:

1. A Bányászati Minisztérium keretében intézményt hozunk létre »Földtani, Geofizikai és Bányászati Kutató Központ« címen.

2. Felkutatunk, megőrziünk és esetleg nyilvánosságra hozunk minden geológiai és geofizikai természetű dokumentációt, az 1944. május 22-i törvény értelmében, mely szerint »az altalaj vizsgálatára vonatkozó geofizikai mérési adatok bejelentése kötelező.«

A minisztertanács és a minisztertanács elnöke elrendeli a következőket:

1. Mindazok a személyek, akik a felszín alatt bármilyen célú, 10 méternél mélyebb kutatófúrást, bányászt vagy földalatti munkálatokat végeznek, kötelesek igazolni, hogy bejelentették azt a Bányászati Minisztériumnak.

2. A bányászati szolgálat mérnökei, a geológiai és geofizikai kutató központ mérnökei, valamint a térképészeti szolgálat munkatársai a bányászati államtitkár által kiállított megbízólevelet kapnak és felhatalmazást nyernek, hogy ellenőrizzenek minden fúrást, földalatti munkálatot vagy bányászkozást bármikor a munkálatok alatt vagy azok után, bármilyen mélységben.

Joguk van bármilyen geológiai, hidrológiai vagy bányászati természetű okiratot megtekinteni, adatokat és mintákat bekérni.

3. Minden geofizikai vizsgálati mérést előzőleg be kell jelenteni a Bányászati Minisztérium vezetőjének; ugyancsak közölni kell a mérések eredményét ugyanezzel a szervvel.

4. A begyűjtött adatokat és okmányokat a szerző engedélye nélkül a beérkezéstől számított 10 éven belül nem lehet nyilvánosságra hozni vagy harmadik személyekkel közölni.

5. A jelen törvény megszegése 200-tól 6000 fr. pénzbüntetéssel sújtható.

6. A törvény végrehajtását végrehajtási utasítás szabályozza.

A végrehajtási utasítás elrendeli a következőket:

1. Az előírt bejelentést a munkavezető köteles megtenni; a vállalkozó köteles ellenőrizni, hogy a bejelentés megtörtént-e, ha nem történt meg, úgy köteles azt megtenni. A bejelentés írásban történik. Tartalmaznia kell a következő adatokat:

1. A munkavezető nevét, keresztnévét, képzettségét és lakását, adott esetben a munkálatokkal megbízott vállalkozó fenti adatait;

2. A munkálatok pontos helyét, tárgyát, természetét és a tervezett mélységet, valamint a munka megkezdésének időpontját. A Bányászati Minisztérium vezetője, ha szükséges, kiegészítheti az adatokat és átteszi a Kutató központhoz.

2. A geofizikai vizsgálatok bejelentését elrendelő rendelet is a munkavezetőt teszi illetékesé a bejelentésre; a kivitelezéssel megbízott személy köteles ellenőrizni, hogy a bejelentés megtörtént-e, ha nem történt meg, úgy köteles azt megtenni. A bejelentés tartalmazza:

1. A munkavezető, illetve a felvételezéssel megbízott személy nevét, keresztnévét, képzettségét és lakáscímét;

2. A kutatás tárgyát, az alkalmazott módszert és a felhasznált műszereket.

3. Az 1/80.000-es térkép kivonatát, pontosan feltüntetve a kutatás területét.

A geofizikai vizsgálatok eredményét beszámoló alakjában közölni kell a Bányászati Minisztérium vezetőjével a műveletek befejezése után azonnal vagy pedig minden 6 hónapban, ha a kutatások időtartama több mint egy félév. A beszámoló tartalmazza: a) a munkavezető és a vizsgálat vezetőjének nevét, minősítését és lakcímét; b) a vizsgálat tárgyát, módszerét és az alkalmazott műszereket; c) a mérési eredményeket, beleértve a korrekciós számításokat és a kiértékeléshez szükséges adatokat; d) az esetleg készített térképeket és rajzokat, amelyek a mérési eredményeket tartalmazzák.

A Bányászati Minisztérium vezetője, esetleges kiegészítés után átteszi a bejelentést a Kutató Központnak.

3. Olyan munkálatokról, amelyek a jelen rendelet megjelenése idején már folyamatban vannak — amennyiben meghaladják a 10 m mélységet — két hónapon belül bejelentést kell tenni. A régebbi törvények alapján munkálatok megindítására és újrafelvételre vonatkozó engedélykérek és nyilatkozatok másolatát a Bányászati Minisztérium megküldi a Kutató Központnak.

Az eredmények rendszerezését és ellenőrzését a Földtani és Bányászati Kutató Központ végzi.

Szolgálati: Fúrási dokumentáció. Megkapja a bejelentéseket és megbízza a szolgálat mérnökeit vagy külső geológusokat (egyetemi előadókat, térképészeket stb.), hogy a munkálatokat ellenőrizzék és jelentést tegyenek.

Iráttára áll: kartotékrendszerből, abc-rendben feltüntetve megyék és községek szerint minden egyes munkára vonatkozó összefoglaló adatokat, amely adatok dossziéokra (megyei D, bizalmas C), mikrofilmekre, részletes jelentésekre, publikációkra stb. mutatnak; 50.000-es térkép atlaszból, amelynek alapján képet alkothattunk a munkálatok fekvéséről a terepen. Ez a könnyen és gyorsan kezelhető nyilvántartás központosítja a legkülönbözőbb eredetű bányászati, hidrológiai és egyéb okmányokat. Lehetővé teszi, hogy a különböző tudományágak egymás között kicseréljék eredményeiket.

E rendszer előnye, hogy a dokumentáció használata biztosítva van olyanok részére, akiknek arra szükségük van, anélkül, hogy mindent nyomtatásban közölni kellene.

A nyilvántartott adatokat más geológusok más témakörben mindenkor felhasználhatják. Ezért szükséges, hogy a lehető legteljesebb dokumentáció álljon rendelkezésre. A nyilvántartást helyben lehet igénybe venni, a nem bizalmas természetű adatok azonban kérésre fotokópián is kiadhatók.

A főmérhetetlen gyakorlati hasznosságon kívül tudományos szempontból a vizsgálati földalatti munkálatok által szolgáltatott adatok tömege lehetővé teszi az ország földjének aprólékos részletekig menő megismerését.

A Központ együttműködik más intézmények geológusaival és az amatőrökkel is Párisban és a távoli vidékeken. Fenntartja számukra az általuk gyűjtött eredmények tudományos tulajdonjogát, sőt biztosítja számukra a publikáció lehetőségét, abban az esetben, ha ezek az adatok általános érvényű tanulmányhoz vezetnek.

Az anyaggyűjtést és a terepen végzett megfigyelések megőrzését ki kell egészíteni az anyagok laboratóriumi vizsgálatával. A közettani, üledékképződési és őslénytani munkákat nem szabad néhány minta vizsgálatára korlátozni, — azokra, amelyek a kívánt rétegtani meghatározás szempontjából a legfontosabbak. A speciális vizsgálatokat más laboratóriumok együttműködésével kell alaposan elvégezni.

*

Szükségesnek tartjuk fölhívni a figyelmet a franciaországi kutatási központ itt vázolt példamutató irányelveire. A Magyar Állami Földtani Intézet évtizedek óta képtelen megtalálni, még kevésbé megvalósítani korszerű földadatait. Fölszabadulásunk után történt többszörös átszervezés és újraszervezés és az ezekkel kapcsolatos papiros-rendeletek mindinkább lehetetlenné teszik az idetartozó vizsgálati és kutatási anyagok nélkülözhetetlen összeállítását, központos nyilvántartását és földolgozását. Szemünk előtt folyik az országban folyó kutatások sokmilliós értékű adatainak elkallódása, szétszóródása, sőt a már meglevő adatok pusztulása is. Az adatok és az anyagok központos nyilvántartása nélkül azok nem ismerésével, más-más célokkal, milliós költségekkel történnek újrakutatások a legkülönbözőbb helyeken. Az alapadattár formai létesítése nem merülhet ki a vasszekrényekben, vasrácsok védelme alá helyezett iratok »éber« őrzésében és hozzáférhetetlenné tételével. Szakszerű gyűjtés, összesítés és értékelő anyagföldolgozás szükséges, a mindenkori szakmai hozzáférhetőség teljes lehetőségével.

V. E.